

Taj Mahal

Par Đỗ Phong Châu JJR 68

*Trần trọc suốt đêm thâu ngày tối
Biết cùng ai dập nổi bi thương ?
Trông mong luống những mơ màng,
Mơ hồ bằng mộng, bàng hoàng như say.
Công Chúa Ngọc Hân khóc vua Quang Trung
trong bài thơ « Tự Thán »*

TAJ MAHAL

(lời tưởng tượng của Hoàng Đế Shah Jahan
Khóc vợ, Công Chúa Mumtaz Mahal)

*Toà nhà trắng lộng nguy nga
Để cho đời biết tình ta với nàng...
« Giọt lệ trên má thời gian » (1)
Nhắc ta đã khóc muôn vàn đêm thâu.
Tình sâu nghĩa nặng bấy lâu,
Nàng trong lòng huyết đang nằm đợi ta.
22 năm xây cất công trình,
Làm sao sánh được tình nàng với ta ?
Ta mộ chục vạn dân phu
Đền ơn đáp nghĩa một người ta yêu.
Ta mê say đắm, ta chiều
Giờ đây, ai đáp cỏi hồn hoang liêu ?
Giờ đây, ai dạo vườn chiều ?
Bóng nàng tha thướt ta hằng chiêm bao...
Ta trông một vọn bông hồng,
Nhìn hoa nở rộ, thêm buồn lòng ta !
Nàng ơi, nàng hãy đợi ta!
Một ngày mai ấy đôi ta sum vầy...*

Đỗ Phong Châu

<http://dophongchau.neufblog.com>

(weblog « Yêu Thơ Việt » của tác giả)

(1) theo lời của nhà thơ Ấn Độ Rabindranath Tagore (1861-1941)